

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 295/2010-20

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 31. augusta 2010 predbežne prerokoval sťažnosť F. P., F., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a porušenie čl. 144 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bardejov v konaní vedenom pod sp. zn. 1 C 170/2009, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť F. P. o d m i e t a z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. apríla 2010 doručená sťažnosť F. P., F. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ako aj porušenie čl. 144

ústavy a čl. 1 dohovoru postupom Okresného súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 C 170/2009.

Zo sťažnosti a spisovej dokumentácie vyplýva, že sťažovateľ podal 21. októbra 2009 okresnému súdu „návrh na začatie konania v právnej veci proti odporcovi JUDr. J. J. o zaplatenie mzdy z výkonu súdnych rozhodnutí v celkovej výške 2 805 546,- Sk, čo je 93 127 Eur“.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uvádza:

„Tak ako uvádzam v mojom podaní z 21. 10. 2010 žalovaný nevykonal výkon súdnych rozhodnutí 14 C 236/94 a rozhodnutia 28 C 396/2005 v celkovej výške bez úrokov 2 805 546 Sk.

Po viac ako 30 dňoch som dostal výzvu od Okresného súdu v Bardejove predložiť moje majetkové pomery.

Okresný súd v Bardejove dňa 4. 11. 2009 vydal uznesenie, v ktorom ma vyzýva, aby som doplnil svoje podanie z dňa 21. 10. 2009, čo som aj urobil a dňa 19. 11. 2009 som na výzvu súdu doručil osobne na Okresný súd v Bardejove odpoveď na majetkové pomery a odpovedal na uznesenie, ktoré mi bolo doručené.

Svojim podaním na okresný súd v Bardejove žiadam, aby Okresný súd v Bardejove vydal platobný príkaz a nech prizve súdneho znalca na výpočet úrokov z omeškania a výpočet straty na dôchodkovom a sociálnom poistení, ktoré mi spôsobil žalovaný tým, že ma neprihlásil do sociálnej poisťovne ako zamestnanca, keď on sám so mnou rozviazal pracovný pomer.

Okresný súd v Bardejove do dnešného dňa nevydal platobný príkaz na základe rozsudkov, ktoré sú právoplatné a žalobca ich nevykonal. Súd neprizval súdneho znalca a do dnešného dňa mi nepriznal právneho zástupcu.

Od podania návrhu na žalobcu uplynulo viac ako 6 mesiacov a do dnešného dňa nebolo vytyčené pojednávanie. To podľa môjho názoru dokazuje, že ide o porušovanie mojich základných práv a slobôd a úmyselný prierah v konaní zo strany Okresného súdu v Bardejove. Žijem v právnej neistote, ktorá nebola odstránená a trvá naďalej.

Účelom základných práv na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstrániť stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia podaním návrhu na súde. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu právnej neistoty dochádza spravidla až právoplatným rozhodnutím súdu. Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je základná povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa rozhodlo už na prvom pojednávaní. Toto právo zrejme nepozná Okresný súd v Bardejove, ani sudca; je to bežná prax na domácich súdov v Slovenskej republike, keď súdny spor trvá viac ako 16 rokov a daný stav zrejme vyhovuje zákonodarcovi aj Ústavnému súdu.

Porušujú sa moje Ústavné práva a medzinárodný dohovor v čl. 48 ods. 2, keď moja vec podaná na súde dňa 21. 10. 2010 Sp. zn. 1 C 170/2009 nebola ani do dnešného dňa prerokovaná, ani nebolo vytýčené pojednávanie; porušuje sa medzinárodný dohovor článok 1, 6, 13.“

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie rozhodol týmto nálezom:

„Okresný súd v Bardejove v konaní 1 C 170/2009 porušuje moje základne ústavné práva a medzinárodný dohovor na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov v čl. 48, ods. 2 a v článku 144 Ústavy Slovenskej republiky a medzinárodný dohovor čl. 1, 6, 13.

Preto žiadam Ústavný súd, aby uznal vinný Okresný súd v Bardejove z prietáhov v konaní a právnej neistoty, ktorá trvá a nebola odstránená. Žiadam Ústavný súd Slovenskej republiky, aby jasne a zrozumiteľne určil Okresnému súdu v Bardejove ako má pokračovať v odstránení v prietahu v konaní a odstránení právnej neistoty, to znamená, aby nariadil, do keby ma spomínaný súd odstrániť porušovanie mojich základných ústavných práv a to tak, že určí dátum odstránenia spomínaných ústavných porušení.

Žiadam Ústavný súd Slovenskej republiky, aby mi priznal finančné zadosťučinenie vo výške 15 000 000 Sk, t. j. 497 908 Eur.“

Súčasťou sťažnosti je aj žiadosť sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu na konanie pred ústavným súdom.

Na základe výzvy ústavného súdu sa k sťažnosti vyjadril predseda okresného súdu, ktorý v prípise sp. zn. Spr 553/10 z 10. júna 2010 uviedol:

„Konanie vo veci Okresného súdu Bardejov sp. zn. 1 C 170/2009 bolo začaté dňa 21. 10. 2009, keď sťažovateľ F. P. súdu doručil žalobu, z obsahu ktorej vyplýva, že sa ňou domáha proti žalovanému JUDr. J. J. náhrady škody vo výške 93.127,- Eur. Žalobu v podstate odôvodňuje tým, že aj keď žalovaný ako správca konkurznej podstaty spoločnosti K. s. r. o. bol rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 14 C 236/94 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zaviazaný zaplatiť mu mzdu vo výške 1.538.310,- Sk a trovy konania vo výške 111.952,- Sk a rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 28 C 396/2005 zaplatiť mu 354.634,- Sk, súdmi uloženú povinnosť nesplnil, čím mu vznikla škoda v celkovej výške 2.805.546,- Sk, čo zodpovedá 93.127,- Eur.

Sťažovateľ už v samotnej žalobe žiadal, aby mu súd priznal oslobodenie od súdnych poplatkov a ustanovil pre konanie právneho zástupcu. Súd preto výzvou zo dňa 4. 11. 2009 uložil sťažovateľovi vyjadriť sa v určenej lehote k svojim osobným a zárobným pomerom a o tvrdených skutočnostiach predložiť príslušné potvrdenia a zároveň uznesením z toho istého dňa vyzval sťažovateľa postupom podľa § 43 O. s. p. svoju žalobu doplniť tak, aby mala náležitosti uvedené v ustanovení § 42 ods. 3 a § 79 ods. 1 O. s. p. Na výzvu súdu sťažovateľ reagoval podaním zo dňa 19. 11. 2009 a toho istého dňa doručil odvolanie proti uzneseniu súdu, ktorým bol postupom podľa § 43 O. s. p. vyzvaný svoju žalobu doplniť.

Uznesením zo dňa 23. 11. 2009 sťažovateľovi bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov a podľa § 30 O. s. p. bol mu pre konanie ustanovený zástupca z radov advokátov JUDr. M. H. Súdom ustanovený zástupca z radov advokátov JUDr. M. H. dňa 7. 12. 2009 doručil odvolanie proti uzneseniu o ustanovení za zástupcu sťažovateľovi, ktorému uznesením súdu zo dňa 22. 12. 2009 bolo vyhovené a novým zástupcom pre konanie bol ustanovený advokát JUDr. V. M. Aj tento súdom ustanovený zástupca však proti uzneseniu o ustanovení za zástupcu podal odvolanie, ktoré súdu doručil dňa 5. 2. 2010. Uznesením súdu zo dňa 16. 4. 2010 bolo vyhovené aj tomuto odvolaniu a novou zástupkyňou pre konanie bola sťažovateľovi ustanovená advokátka JUDr. J. M. Uznesenie sa dňom 11. 5. 2010 stalo právoplatným. Dňa 17. 5. 2010 súdom ustanovenej zástupkyňi sťažovateľa a žalovanému boli v rámci prípravy veci na pojednávanie poskytnuté príslušné poučenia spolu s výzvou adresovanou žalovanému k veci sa písomne vyjadriť. Na výzvu súdu

žalovaný reagoval písomným podaním súdu doručeným dňa 3. 6. 2010 a toho istého dňa doručil návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania.

Vzhľadom na uvedené a s poukazom na doterajšiu celkovú dĺžku konania mám zato, že k zbytočným prietahom, ktoré by boli zavinené súdom v konaní Okresného súdu Bardejov vedenom pod sp. zn. 1 C 170/2009 nedošlo a preto navrhujem sťažnosť sťažovateľa F. P. ako zrejme nedôvodnú odmietnuť.“

Sťažovateľ na výzvu ústavného súdu zaujal k vyjadreniu podpredsedu okresného súdu sp. zn. Spr 553/10 z 10. júna 2010 stanovisko v podaní zo 6. júla 2010, v ktorom okrem iného uviedol:

„Trvám na tom, že ide o prietah v konaní, ktorý spôsobil Okresný súd v Bardejove v konaní pod číslom 1 C 170/2009. Od môjho podania 21. 10. 2009 do dnešného dňa uplynulo viac ako 9 mesiacov. Okresný súd v Bardejove do dnešného dňa nevytýčil pojednávanie hoci som ho na to viackrát upozorňoval.

Požiadaval som Okresný súd v Bardejove, aby vydal platobný rozkaz na základe právoplatných a vykonateľných rozsudkov a požiadaval som súd, aby prizval súdneho znalca, aby ten vyrátal škodu na sociálnom a dôchodkovom poistení, ktorú za mňa zamestnávateľ, ani správca konkurznej podstaty neodviedol. To sa tak nestalo, súd ani po oslobodení od súdnych poplatkov a pridelení mi právneho zástupcu mi môj nárok nesplnil z mne neznámych dôvodov.

Preto žiadam Ústavný súd SR, aby uznal že Okresný súd v Bardejove porušuje ústavu tak, ako je napísané v mojej sťažnosti.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Z citovaného § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takúto možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

Na preskúmanie opodstatnenosti sťažnosti si ústavný súd vyžiadal spis okresného súdu vedený pod sp. zn. 1 C 170/2009, z ktorého zistil, že prehľad úkonov tak, ako ich uvádza predseda okresného súdu, zodpovedá obsahu predmetného súdneho spisu, preto na neho prihliadal ako na relevantné východisko pri predbežnom prerokovaní sťažnosti.

1. K namietanému porušeniu čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ sa ňou predovšetkým domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom (sťažovateľ v sťažnosti síce namieta porušenie čl. 6 dohovoru ako celku, ale z textu možno vyvodit', že namieta len porušenie jeho odseku 1, pozn.) postupom okresného súdu v namietanom konaní.

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote. Z uvedeného dôvodu nemožno v obsahu týchto práv vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 20/02, IV. ÚS 41/07).

Sťažovateľ v sťažnosti poukazuje na neúmernú dĺžku konania, keď argumentuje, že *„Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je základná povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa rozhodlo už na prvom pojednávaní. Toto právo zrejme nepozná Okresný súd v Bardejove, ani sudca; je to bežná prax na domácich súdoch v Slovenskej republike, keď súdny spor trvá viac ako 16 rokov a daný stav zrejme vyhovuje zákonodarcovi aj Ústavnému súdu.“*

Ústavný súd v súvislosti s citovaným považuje za potrebné zdôrazniť, že konanie vedené okresným súdom pod sp. zn. 1 C 170/2009 nie je „pokračovaním“ súdnych konaní vedených Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 14 C 236/94 a sp. zn. 28 C 396/2005. Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 3 Co 627/02-741 z 21. júna 2005 potvrdil rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 14 C 236/94, ktorým bola žalovanému JUDr. J. J., správcovi konkurznej podstaty, uložená povinnosť uhradiť sťažovateľovi mzdu za obdobie od 14. novembra 1992 do 30. septembra 2002. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 2. augusta 2005 a vykonateľnosť 18. augusta 2005. Konanie vedené Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 28 C 396/2005 bolo právoplatne skončené 2. septembra 2008, keď rozsudok Okresného súdu

Prešov o povinnosti žalovaného JUDr. J. J. zaplatiť sťažovateľovi náhradu mzdy za obdobie od 1. októbra 2002 do 26. októbra 2005 v sume 354 643 Sk nadobudol právoplatnosť. V oboch prípadoch ide teda o konania, ktoré sú právoplatné skončené.

Predmetom namietaného konania vedeného pred okresným súdom pod sp. zn. 1 C 170/2009 je rozhodovanie o žalobe sťažovateľa, ktorou sa domáha náhrady škody proti žalovanému JUDr. J. J., správcovi konkurznej podstaty, v sume 93 127 €. Sťažovateľ svoj nárok odôvodňuje tým, že žalovaný ako správca konkurznej podstaty spoločnosti K., s. r. o., mal súdmi uloženú povinnosť, ktorú nesplnil, čím mu vznikla škoda. Namietané konanie je však „novým konaním“, ktoré bolo začaté doručením žaloby sťažovateľa (§ 82 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku), preto ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti posudzoval postup okresného súdu od 21. októbra 2009, keď bola žaloba sťažovateľa doručená okresnému súdu.

Z prehľadu procesných úkonov okresného súdu možno vyvodiť záver, že na doterajšiu dĺžku namietaného konania majú objektívne vplyv predovšetkým procesné úkony sťažovateľa (žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov a ustanovenie právneho zástupcu), na ktoré má na jednej strane právo, ale na druhej strane skutočnosť, že v dôsledku ich uplatnenia dochádza k predĺženiu namietaného konania, nemôže byť pripísaná na ťarchu okresného súdu, a to ani v prípade, ak ide o predlžovanie konania v dôsledku uplatňovania práv súdom ustanoveného právneho zástupcu (odvolanie proti uzneseniu o ustanovení za právneho zástupcu).

Ústavný súd prihliadol aj na celkovú dobu trvania namietaného konania, ktoré v čase rozhodovania ústavného súdu o tejto sťažnosti ešte nemožno kvalifikovať ako neprimerane dlhé (žaloba bola doručená okresnému súdu 21. októbra 2009).

Ústavný súd považoval za potrebné vyjadriť sa aj k tej časti sťažnosti, ktorou sťažovateľ namieta, že okresný súd v jeho veci nerozhodol platobným rozkazom. Sťažovateľ v tejto súvislosti v sťažnosti najmä uviedol: „*Svojim podaním na okresný súd v Bardejove žiadam, aby Okresný súd v Bardejove vydal platobný príkaz...*“

Okresný súd v Bardejove do dnešného dňa nevydal platobný príkaz na základe rozsudkov, ktoré sú právoplatné a žalobca ich nevykonal.“

V súlade s § 172 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd môže aj bez výslovnej žiadosti navrhovateľa a bez vypočutia odporcu vydať platobný rozkaz, ak sa v návrhu uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy vyplývajúce zo skutočností uvedených navrhovateľom. Súd však nie je povinný vydať platobný rozkaz a vybaviť tak návrh v skrátrenom konaní, hoci sú splnené podmienky ustanovené v § 172 Občianskeho súdneho poriadku.

Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení č. Spr. 553/10 z 10. júna 2010 reagoval aj na túto námietku sťažovateľa, keď uviedol: *„K námietke sťažovateľa, že súd vo veci nerozhodol platobným rozkazom poukazujem na ustanovenie § 172 ods. 1 O. s. p., z ktorého je zrejmé, že súd o návrhu na začatie konania môže platobným rozkazom rozhodnúť v prípade, ak právo na zaplatenie peňažnej sumy vyplýva zo skutočností uvedených navrhovateľom, pričom v tomto prípade táto podmienka splnená nebola a tak o návrhu sťažovateľa nebolo možné rozhodnúť vydaním platobného rozkazu.“* Citované odôvodnenie postupu okresného súdu je v danom prípade z ústavného hľadiska akceptovateľné, a preto podľa názoru ústavného súdu nemôže zakladať dôvod na vyslovenie porušenia práv označených sťažovateľom.

Prihliadajúc na procesné úkony vykonané okresným súdom v namietanom konaní ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti konštatoval, že doterajší postup okresného súdu bol plynulý, resp. nevyznačoval sa priet'ahmi, ktoré by bolo možné po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, a preto podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol sťažnosť sťažovateľa v tejto časti ako zjavne neopodstatnenú.

2. K namietanému porušeniu čl. 13 dohovoru

Podľa čl. 13 dohovoru každý, koho práva a slobody priznané týmto dohovorom boli porušené, musí mať účinné právne prostriedky nápravy pred národným orgánom, aj keď sa porušenia dopustili osoby pri plnení úradných povinností.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ namieta porušenie práva podľa čl. 13 dohovoru v spojení s namietaným porušením svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, t. j. vo vzťahu k namietanému porušeniu čl. 13 dohovoru sťažnosť neobsahuje osobitné odôvodnenie. Za týchto okolností ústavný súd aj vzhľadom na dôvody zakladajúce odmietnutie sťažnosti v časti namietajúcej porušenie základného práva čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nezistil žiadnu príčinnú súvislosť medzi namietaným porušením čl. 13 dohovoru a skutkovým stavom popísaným v sťažnosti, ktorý by mohol reálne zakladať dôvod na vyslovenie porušenia tohto práva po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie.

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť sťažovateľa aj v tejto časti odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

3. K namietanému porušeniu čl. 144 ústavy a čl. 1 dohovoru

Podľa čl. 144 ods. 1 ústavy sudcovia sú pri výkone svojej funkcie nezávislí a pri rozhodovaní sú viazaní ústavou, ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 2 a 5 a zákonom.

Podľa čl. 144 ods. 2 ústavy ak sa súd domnieva, že iný všeobecne záväzný právny predpis, jeho časť alebo jeho jednotlivé ustanovenie, ktoré sa týka prejednávanej veci, odporuje ústave, ústavnému zákonu, medzinárodnej zmluve podľa čl. 7 ods. 5 alebo zákonu, konanie preruší a podá návrh na začatie konania na základe čl. 125 ods. 1. Právny názor ústavného súdu obsiahnutý v rozhodnutí je pre súd záväzný.

Podľa čl. 1 dohovoru vysoké zmluvné strany priznávajú každému, kto podlieha ich jurisdikcii, práva a slobody uvedené v hlave I tohto dohovoru.

Z citovaných ustanovení čl. 144 ústavy a čl. 1 dohovoru možno vyvodiť, že tieto vyjadrujú jednak princíp nezávislosti sudcov (čl. 144 ods. 1 ústavy) a jednak vymedzujú právny základ činnosti súdov, resp. iných orgánov verejnej moci pri uplatňovaní ich rozhodovacích právomocí (čl. 144 ods. 2 ústavy a čl. 1 dohovoru), t. j. ich obsahom nie je úprava základných práv alebo slobôd, a preto ich nemožno samostatne aplikovať (a teda ani namietat' ich porušenie) v konaní o porušení individuálnych základných práv a slobôd fyzických alebo právnických osôb podľa čl. 127 ods. 1 ústavy prostredníctvom sťažnosti pred ústavným súdom (m. m. napr. I. ÚS 24/98, II. ÚS 810/00, II. ÚS 165/07).

Keďže sťažovateľ namieta porušenie označeného článku ústavy a označeného článku dohovoru, ktorých porušenie nemožno samostatne namietat' pred ústavným súdom v konaní podľa čl. 127 ústavy, bolo potrebné sťažnosť aj v tejto časti odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sťažovateľa ako celku bolo bez právneho významu, aby ústavný súd rozhodoval o ďalších nárokoch sťažovateľa uplatnených v jeho sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. augusta 2010